

Fietstocht naar Rome (Juli 2007)

Zoon Tim (21) en vader Jo (51) fietsten in 15 dagen van Munstergeleen naar Rome. Een tocht van ±2000 km. Na Amsterdam, Parijs en Berlijn was dit hun 4de citytrip. Tim en Jo hadden eigenlijk voor een andere tocht dit jaar gekozen (Maratona Dles Dolomites) maar ze werden uitgeloot. Snel werd plan 2 uit de kast gehaald, en zie hier hun reisverslag.

Vorbereiding en planning

Het vooraf reserveren van overnachtingen doen we nooit, en we hebben daar goeie ervaringen mee. Van de routeboekjes wordt een kopie gemaakt, zodat we beide de route kunnen volgen. De planning is om tussen de 12-14 dagen in Rome aan te komen, uitgaande van de afstanden in de routeboekjes (1820 km) van Paul

Benjaminse betekent dit een dagafstand van ±150km per dag. Het zullen 14 ½ dag geworden. Enkele "uitstapjes" (Metz en Florence) en het zeer warme weer in de Toscane en Lazio is de belangrijkste prettige "oorzaak" hiervan. Uiteindelijk leggen we een afstand van ruim 2000 km af. Totaal zitten we ruim 110 uur in het zadel.

Dag1: Partner Marieke en zoon Mark wensen ons een mooie reis toe en zwaaien ons om 08:30 uur uit. We vertrekken die dag richting Vianden. Dit is met 190 km ruim boven ons verwachte daggemiddelde. Maar noem het maar de eerste dag gekte. Vorig jaar waren dit er 190 km en dat zou het dit jaar ook weer worden maar dan wel op een ander parcours. De eerste dag is een redelijk bekende omgeving. Bij Bullingen hangt een Spaanse Gier boven ons hoofd. Wat een enorm beest. Zeker 4 keer groter dan een buizerd.

Na bijna 10 uur in het zadel te hebben gezeten bereiken we Vianden. Het was een lange en zware dag zeker voor Tim omdat zijn voorbereiding niet echt optimaal is geweest i.v.m. het afstuderen. Maar ik weet dat hij snel zijn conditionele achterstand op mij zal goedmaken.

Dag 2: Na een niet al te beste nachtrust (beide) zitten we om 09:00 uur weer in het zadel. Het traject is vandaag minder zwaar. Via het Mullerthal richting Remich (Moselle) en verder na Schengen om daar Frankrijk in te fietsen. De zon heeft de benen van Tim rood gekeurd en zal hij daar de komende dagen de nodige aandacht aan moeten besteden. Noord Frankrijk is een stil gebied met weinig overnachtingsmogelijkheden. In Vigy besluiten we dan ook om naar Metz te gaan. Metz is volop in restauratie en zeer de moeite waard. Na een zoektochtje vinden we een hotel waar we de fietsen binnen kunnen parkeren (conferentiezaal). Een veilige plek voor de fietsen is een absolute must. Want wat is een fietser zonder fiets. Na 2 dagen hebben we ±320 km afgelegd.

Dag 3: Ons ontbijtje “genieten” we samen met een busvol Engelse. (Graaien dus) Wij verlaten Metz in zuidoostelijke richting om zo onze route weer snel op te pakken. De wind blaast in ons voordeel dus het loopt lekker. Het wordt het hoogste daggemiddelde van onze tocht (21.3 km/uur). Een mooi landschap met typisch noord Franse dorpjes. Nadien volgt een lang traject langs het kanaal: Houilleres. (Vogezes). Aan de voet van de col du Donon (800 mtr.) halen we 2 fietsers in die ook hun zinnen op Rome hebben gezet. 15 minuten later staan we samen te schuilen, de eerste regen druppels, en delen onze fietservaringen. Wij besluiten snel om verder te fietsen en na 5 minuten fietsen is het wegdek droog. Een plaatselijk buitje dus. De col du Donon is geen probleem. Tijdens de daling krijgen wij het koud. Een warme douche in een gezellig Frans “boeren” hotelletje is zeer aangenaam.

Dag 4: Uitslapen vandaag. Pas om 08:30 ontbijt. Het riviertje net naast het hotel maakt een geluid alsof het regent. En dat is ook het geval. Eerst maar koffie en(niet veel) en dat voor €9,- p.p. Om 09:30 uur vertrekken we.. Na een 10 tal minuten vallen al de eerste druppels. Dit zal aanhouden tot in Ville. In het portaal voor de kerk is het sokken uitwringen. Wij

besluiten verder te fietsen. Stil staan is namelijk koud worden.

Het weer wordt beter zodra we in de Elzas zijn. Eerst tussen de wijngaarden en daarna besluiten we om door de typische Elzasser dorpjes te fietsen Wel even iets pittiger maar dan heb je ook iets. Een Plat de jour in Turchheim. Uiteindelijk komen we uit in Bartenheim. Dit ligt ±15 km voor Basel.

Dag 5: Verder langs het rijnkanaal richting Basel. Het fietsen door Basel wordt een ware speurtocht met als toetje: regen. Het weer blijft die dag erg wisselvallig. Onze route, met als rode draad de Rijn, is niet altijd logisch. Dan moeten we weer bordjes van de Rijnroute-2 volgen dan weer niet. Verwarrend dus. Beter zou zijn om gewoon de Rijnroute-2 te volgen tot Kaiserstuhl. Overnachten doen we in een motel. Nette kamer maar de bar is wel iets voor ruwe types. Geld: hier zijn nog de Zw. Franks. Even lastig dus.

Dag 6; Met droog weer en een briesje in de rug worden we richting Bodensee “geblazen”. Hier fietsen we een stukje de route rond de Bodensee. Wij verlaten in zuidelijke richting de Bodensee om langs de Rijn verder te gaan. Na 2 dagen kunnen de mouwtjes weer uit. Lekker!! Vandaag doen we Oostenrijk en Lichtenstein om uiteindelijk weer in Zwitserland (Chur) te overnachten. Na een etentje in een gezellig café-restaurant duiken we vroeg in bed want morgen gaan we de Alpen over.

Dag 7: Vanuit Chur eerst naar het Polenpad (Bospad met helling van 15-20%). Nadien langs de autobaan en de Rijn richting Thusis. Daar begint de klim naar Splugen. Eerst door de kloof Via Mala en later de Rofflaschlucht.

Na een bordje spaghetti in Splugen beginnen we aan de Splugenpass. Met een lengte van 7 km. Een mooie beklimming met in het begin en einde haarspeldbochten. Hier merk ik dat Tim zijn trainingsachterstand al ruim heeft ingehaald. Als eerste bereikt hij dan ook de top en is net op tijd om

een foto van mij te maken. Het hoogste punt van onze tocht is bereikt (2110 mtr). Na even genieten van het uitzicht beginnen we aan een lange afdaling. Eerst redelijk makkelijk maar later met veel bochten met keertunnels. Ons bedje hebben we uitgezocht in Colico. Helaas, hier zijn alle hotels vol. Dit is de eerste keer in alle jaren dat ons dit overkomt. Een aardige dame aan de receptie boekt ons een hotel in het volgende dorp. En daar krijgen we geen spijt van. Heel gezellig hotel en lekker gegeten met als traktatie een lekker flesje Italiaanse wijn. De ober doet ons denken aan James uit: Diner for one. (elke oudejaarsavond te zien op WDR3)

Dag 8: Na een goede nachtrust, komt wellicht door de combinatie van zware tocht, het bier en de fles wijn op weg naar Vacenna voor de overtocht naar Bellagio. (Comomeer). Hier verder langs lago di Lecco. Na 2 lange tunnels (enkele kilometers) bereiken we Lecco om vervolgens langs de rivier de Adda verder te fietsen. Dit traject is gedurende uren onverhard. Da Vinci heeft op dit traject een sluisstelsel ontworpen. Zeer interessant om te zien. Verder via Treviglio (eerste ijsje) naar Crema. Bij een “pizzaboer” eten we een Duo-pizza voor €14,-. Op weg naar het hotel een tweede ijsje als toetje. De keuze uit wel 50 verschillende smaken is niet gemakkelijk maar oh zo lekker.

Dag 9: De Po vlakte, waar we nu doorheen fietsen, is net als Holland. Zo plat als een pizza. Eerst naar Cremona, met de hoogste kerktoren van Italië, daarna door het saaie landschap vol met maïsvelden om uiteindelijk in Guastalla uit te komen. Het hotel is even saai als het landschap en lijkt dicht te zijn maar is toch open. Vanaf vandaag hebben we een tegenstander er bij: de hoge temperatuur. (38°C) Dit zal de rest van de tocht zo blijven. Morgen naar de Appenijnen. Een nieuwe uitdaging.

Dag 10: Wij verlaten vandaag de Po vlakte. Erg vinden we dit niet, ook al staat ons een nieuw opstakel te wachten. Maar eerst naar Modena. (stad van Pavarotti) Een grote stad met een mooie kerk. Met een glasje cola genieten we van de kerk en het mooie plein. Wij stappen op ons fietsje om verder richting de Appenijnen te gaan, welke we in de verte al zien liggen. Snel gaat het bergop met een beetje wind, wat erg aangenaam is. Met enkele kleine pauzes zetten we ons fietsje in de gang van het “bejaarde” hotel te Zocca. Een oud manneke maakt een praatje met ons en met enig hand en voetenwerk kunnen we hem duidelijk maken waar we vandaan komen en hoelang we onderweg zijn. De complimenten van hem en Ciao.

Dag 11: Na ontbijt verder door de Appenijnen. Het tempo zit er goed in. De top van Del Passa Brasa, deze col fietsen we reeds vanaf Vignola (gisteren dus), bereiken we snel (894 mtr.) om vervolgens te dalen en wederom te stijgen naar 898 mtr. Na de afdaling richting Paretta Terma volgt een nieuwe klim naar 750mtr hoogte. Na de afdaling (via een kleine weg) fietsen we Pistoia binnen. Hier genieten we van een lunch op een klein gezellig pleintje. Hoe kan het anders dan vervolgens maar weer eens een klim te nemen. (350 mtr.). Afdalen naar Vinci (stad van ...) om uiteindelijk in Montelupo ons bedje te zoeken.

Dag 12: Snel weg bij hotel Tonio en over een grotere naar Firenze te fietsen. Daar de bekende dingen bekijken. De Duome, Battistero, Piazza della Signoria en Ponte Vecchio blijven indrukwekkend om te bezichtigen. Vervolgens slippers en schoenen gekocht op de markt. Hiervoor maken we namelijk de omweg naar Firenze. Vanuit Firenze omhoog naar het uitkijkpunt over Firenze om verder door het Toscaanse land (bergen) naar Impruneta (lunch en water inkopen) te fietsen. Onze tocht door de bergen vervolgen we om uiteindelijk in Castallina Chianti ons fietsje te parkeren bij een landhuisje met zwembad (blijkt achteraf). Omdat we de gehele middag tussen de chianti wijngaarden hebben gefietst laten we bij de pizza maar een flesje hiervan opentrekken. De totale vochtinname van vandaag is ± 10 ltr p.p. (water- cola –bier-wijn)

Dag 13: Na het ontbijt in de achtertuin vervolgen we onze route richting Siena. Op de kaart lijkt dit bergaf maar we weten beter. In Toscane is niets vlak. De Duome en Piazza Del Campo blijft geweldig om te zien. We genieten dan ook van dit prachtige plein. Na een opwarmrondje over het plein gaan we verder richting "Le Crete". Een

indrukwekkend landschap. Mooi om te zien maar zwaar om doorheen te fietsen. Zoals reeds gezegd. Dit alles bij een temperatuur van 38°C . Het daggemiddelde laat dit ook zien (16.3 km/uur). Na kleine pauze (Asciano), geen honger maar alleen dorst, verder naar Trequanda. Een aantal Amerikanen proeven ook hier het Toscaanse landschap per fiets. Na 20 km zitten de meeste al in de bezemwagen. Wij fietsen vrolijk door naar Montepulciano, om daar maar even naar het plein te fietsen. Voor degene die ooit in Montepulciano zijn geweest weet waar dit plein ligt. Just, geheel boven in het stadje. Verder via Santeano (al eens op camping gestaan tijdens een vakantie) naar Cetona (Hostel). Ook vandaag is de vochtinname gigantisch.

Dag 14: Na een goede nachtrust moeten we wachten op ons ontbijt en nadien om te kunnen afrekenen. Dit hebben we beboet met €2,20 (geld op balie gelegd met de groeten). Na 15 km vlak, ja de eerste na de Po vlakte, beginnen weer aan het eerste klimmetje. Deze dag blijkt de zwaarste van alle te worden. Een bezoek aan Orvieto slaan we over (kennen we al). In Bagnoregio nemen we de middagpauze bij de "hap-snap" pizzeria, waar Tim ook de accu van foto toestel oplaad. Nabij Bagnoregio ligt het bekende stadje Civita, wat door een aardverzakking geheel geïsoleerd is geraakt. Via een aangelegde brug is het dorpje nu weer bereikbaar. Het laatste traject van vandaag fietsen we tussen de hazelnoten plantages. Na Caprarola. Even rechtsaf richting Villa Farnese. Hier besloten om richting Lago di Vico te fietsen. De traktatie is een bergje van ± 10 keer de Keutenberg. Het uitzicht bovenop is wel mooi (als het licht weer in de ogen terug is). Hier een B&B genomen zonder B

Dag 15: Roma

Vroeg uit de veren (07:15 uur). En om 08:00 uur in het zadel richting Rome. Ontbijt, gekocht in de plaatselijke supermarkt, nuttige we op het plein in Sutri. Na Lago di Bracciano fietsen we voornamelijk over grotere wegen met gigantisch veel puin langs de weg. (de binnenkomst in Paris was wel even anders). Een brandweerwagen haalt ons in. Rome staat toch niet in brand? Gelukkig niet blijkt later. Anders was onze reis voor niets geweest. Om 12:45 uur bereiken we Piazza s. Pietro. Na het maken van een kiekje door naar de nonnetjes voor het regelen van 3 overnachtingen. (Bij de nonnetjes hier hebben we enkele jaren geleden ook overnacht) Voordat we

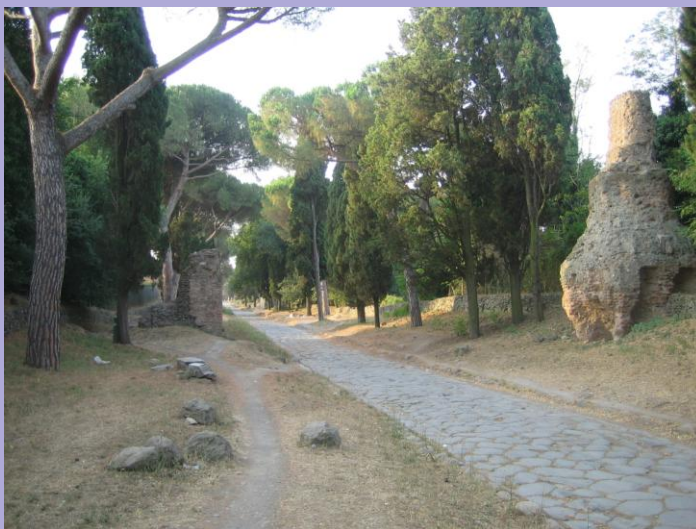
aanbellen worden we door een dame aangesproken om even te helpen met haar auto. Tim is attent en vraagt meteen om een tegenprestatie. (tolk bij de nonnen) Eerst geen plek maar uiteindelijk toch 3 nachten hier lekker geslapen

Dag 15 t/m 17: We blijven nog ruim 2 dagen in Rome. De bekende plekken bekeken maar ook enkele nieuwe: Park Villa Borghese en Appia Antica.

De Via Appia Antica hebben we 3 keer gefietst. 1 keer op en neer als verkenning voor de route naar het vliegveld Ciampino. En s' morgens op de terugreis naar huis. Deze oude Romeinse weg is zeer de moeite waard en is redelijk begaanbaar. Het contrast tussen Appia Antica en het vliegveld, waar de weg bijna op uitkomt, is zeer groot en indrukwekkend.

Dag 18: Vroeg uit de veren (06:00 uur) om over de Via Appia Antica naar het vliegveld te fietsen. Zoals gezegd een mooie weg met maar enkele loopstukjes. Om 08:00 uur op het vliegveld aangekomen. Daar eerst een ontbijt genomen om vervolgens voorbereiding te treffen voor de vlucht. De cruciale fietsdelen worden met een oude trui en karton, welke ik bij een winkeltje heb gekregen, ingepakt. Om 11:40 gaan we de lucht in. Om 13:40 uur landen we op Eindhoven tussen de F16's gevechtsvliegtuigen.

Hier staan Marieke en Mark om ons te verwelkomen en weer lekker terug naar Munstergeleen te rijden.

Slotwoord:

Een reis om nooit te vergeten. Met, op 2 leuke banden na, geen enkele tegenslag. Met een navigator met als naam Tim, waar geen TOMTOM tegen op kan. Met dank aan Tim mijn zeer prettige reisgenoot. Wat wordt onze nieuwe uitdaging? We zien wel!!! Wij hopen in 2008 wel aan de Maratona Dles Dolomites te mogen deelnemen.